

MAAILMASSA MUTTA EI MAAILMASTA I

Väinö Hotti

”En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole”

(Joh.17:15,16).

Uskovan asema

Tämä on tärkeä kysymys – mikä on uskovan asema maailman suhteen?

Katolinen kirkko

Luostarilaitoksissa eristäydettiin kokonaan maailmasta. Luultiin, että täten päästiin maailmaa ja sen viettelyksiä pakoon. Käytännössä kuitenkin luostarissa elettiin ”synnillistä elämää”. Jeesuksen sanat maailman hylkäämisestä oli käsitetty väärin.

Irlanti 4.3.2017 (netti)

Yle Uutiset / Laura Airola

Länsi-Irlannista, Tuamin pikkukaupungista, on löytynyt suuri määrä vauvojen ja pikkulasten ruumiiden jäänteitä joukkohaudasta

Hauta löytyi paikalta, jossa sijaitsi 1950-luvulla katolinen hoivakoti aviottomille, raskaana oleville naisille ja heidän lapsilleen.

Kaivauksissa nykyisen leikkikentän paikalla paljastui maanalainen 20 hautakammion rakennelma. DNA-tutkimukset osoittavat, että hautaan on laskettu arviolta 800:n alle 3-vuotiaan lapsen ruumiit.

Suurin osa ruumiista on haudattu 1950-luvulla, jolloin paikalla on sijainnut katolinen hoivakoti. Tuamin hoivakoti oli yksi noin paristakymmenestä laitoksesta Irlannissa, jotka tarjosivat suojaa orpo-lapsille sekä aviottomille naisille ja näiden lapsille.

Katolisten nunnien ylläpitämä laitos oli paikka, jossa aviottomat naiset saivat synnyttää. Synnytyksen jälkeen nunnat kasvattivat lapset eristyksissä äideistään, kunnes lapset voitiin antaa adoptoitaviksi. Hoivakoti lopetti toimintansa vuonna 1961.

Löydös vahvistaa vuosikymmenten epäilyt siitä, että suurin osa hoivakodissa kuolleista lapsista haudattiin hoivakodin pihamaalle merkitsemättömiin

joukkohautoihin. Käytäntö oli yleinen katolisesti johdetuissa laitoksissa suuren lapsikuolleisuuden aikoihin 1900-luvun alun Irlannissa.

Irlannin hallitus muodosti komission tutkimaan joukkohautaa vuonna 2014 tuamilaisen historijoitsijan aloitteesta. Historijoitsija oli aiemmin löytänyt lähes 800:n laitoksessa asuneen lapsen kuolintodistukset. Hautajaiset oli pidetty heistä vain kahdelle.

Irlannin hallitus on luvannut nyt järjestää kunnolliset hautajaiset kuolleille lapsille.

Lähteet: AP, AFP, Guardian

Lähteet: AP, AFP, GUARDIAN

Erikoinen kansa - Israel

”me, minä ja sinun kansasi, olemme **erikoiset kaikkien kansojen joukossa**, jotka maan päällä ovat?” (2. Moos.33:16).

”se on **erillään asuva kansa**, se ei lukeudu pakanakansojen joukkoon” (4. Moos.23:9).

”Sillä **onko toista suurta kansaa**, jonka jumalat ovat sitä niin lähellä, kuin Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä, niin usein kuin me häntä rukoilemme?” (5. Moos.4:7).

”sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, ja Herra on valinnut sinut omaisuuskansakseen **ennen kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on**” (5. Moos. 14:2).

Uuden liiton kansa

”Mutta te olette "**valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa**, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut" (1. Piet.2:9,10).

Samaistumiskiusaus

”Niin kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin tykö Raamaan ja sanoivat hänelle: "Katso, sinä olet käynyt vanhaksi, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Niin aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, **jollainen kaikilla muillakin kansoilla on**” (1. Sam. 8:4,5).

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja **vaella ihmisten tavoin**? Kun toinen sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, ja toinen: ”Minä olen Apolloksen”, ettekö silloin ole **niinkuin ihmiset ainakin**?” (1. Kor.3:3,4).

Pyhitysongelma

Kun ihminen tulee uskoon, hänen tulisi lähteä ”pyhitystielle”. Aina se ei kuitenkaan onnistu:

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! **Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?** Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, **samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman**. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa” (Room.6:1-5).

”Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? **Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa?** Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: ”Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani”. Sentähden: **”Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä**, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias” (2. Kor.6:14-18).

”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:17).

”Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin **vaeltakaa hänessä**, juurtuneina häneen ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen” (Kol.2:6,7).

Uskovan suhde Jeesukseen

Uskova on **integroitunut** Kristukseen ja elää **sybioosissa** Kristuksen kanssa. Hän on **Kristuksen ruumiin jäsen** ja **oksana totisessa viinipuussa**. Hän ei voi olla samanaikaisesti intensiivisessä yhteydessä maailman kanssa:

”Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa niinkuin omia ruumiitaan; joka rakastaa vaimoansa, hän rakastaa itseänsä. Sillä eihän kukaan koskaan ole vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä, niinkuin Kristuskin seurakuntaa, sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä. "Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." **Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa**” (Ef. 5:28-32).

”Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa, ja **he tulevat yhdeksi lihaksi**” (1. Moos.2:24).

”ja sanoi: 'Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa, ja **ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi**'? Niin eivät he enää ole kaksi, **vaan yksi liha**. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako” (Matt.19:5,6).

”Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän **olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle**, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen” (2. Kor.11:2).

”**Ja minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi, kihlaan sinut itselleni** vanhurskaudella ja tuomiolla, armolla ja laupeudella, kihlaan sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva Herran” (Hoos.2:19,20).

”sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä **kastetut yhdeksi ruumiiksi**, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä” (1. Kor.12:13).

”**Minä olen viinipuu, te olette oksat**. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

”Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljypuu, olet **oksastettu oikeiden oksien joukkoon** ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta...

Sillä jos sinä olet leikattu luonnollisesta metsäöljypuusta ja vasten luontoa **oksastettu jaloön öljypuuhun**, kuinka paljoa enemmän nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettaviksi omaan öljypuuhunsa!” (Room.11:17,24).

Uskovan suhde ekklesiaan

Uskovan suhde EKKLESIAAN on täsmälleen sama kuin suhde Kristukseen, koska **ekklesia = Kristuksen ruumis!**

”Yhteen valon lapset liittää Yksi usko Jeesukseen. Yhtä Jumalaa he kiittää Matkallansa taivaaseen. Herra sinetillään heistä Ristin kansaa tehnyt on, Maailmasta, synnin teistä Pyrkivät he erohon” (HLV 81:2).

Uskovan suhde maailmaan

”Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, **sentähden maailma teitä vihaa**” (Joh.15:18,19).

”**Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä**, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut” (1. Kor.2:12).

”Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne, joissa te ennen **vaelsitte tämän maailman menon mukaan**, ilmapallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa, **joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme** lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme **vihan lapsia niinkuin muutkin**” (Ef.2:1-3).

”**Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä.** Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta” (1. Joh.2:15,16).

”Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. **Sentähden ei maailma tunne meitä**, sillä se ei tunne häntä” (1. Joh.3:1).

”Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa” (1. Joh.3:13).

”Te avionrikkojat, **ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan?** Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen” (Jaak.4:4).

”Maailman rakkaus mielestä heitä, Riemulla rientääkseen kotia päin, Kiittäen häntä, jok` auttavi meitä, Armonsa ihmeitä ain ylistäin. Näin taivaasehen Tiemme vaarallinen Kulkevi korvesta kiusausten” (Vvk.325:3).